

Приходьте на гостини

Оксана Радушинська

Приходьте на гостини
самотності до мене,
Приходьте понад вечір,
коли синіє даль.
Повз млин, який на жорнах
у сні сніжинки меле,
Повз тихі очерети
й туманову вуаль.

Заходьте в дім без стуку,
заносьте холод з двору,
Бо ж вам сюди не вперше
і не востаннє йти.
А гілочку вишневу
поставимо у воду —
Вона від Катерини
повинна зацвісти.

Про що, мої хороші,
ми будем говорити:
Про кетяги морозу
чи заспану грозу?..
...А снігом ще із ранку
світ почало трусити,
А він в волоссі тане
й вже схожий на сльозу...

Що ж ви усе — про болі
та про печалей пряжу?
Слова про самотину —
поїхало-пішло,..
А я про сміх розкажу,
а я про цвіт розкажу
І ще про щось хороше...
От знати б лиш, про що..

...А вітер клеїть вікна

в морозяні портрети.
Розмови з вами довгі —
не вистачить і дня.
Втікає він, грудневий,
за млин, за очерети
І знов на сніг, напевно,
так пада вороння...